

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesius

Sammieli, 1613

De emptione eum pacto retruoe[n]dendi cap. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

& sponē vendit, non licet: ut S.
Anton. & Sotus affirmant: si au-
tem ab emptore rogatus vendat,
cum habeat alios emptores qui
bus vendat præsenti pecunia. licet,
quia videtur damnum emergens.
* Secundum dubium. An liceat ali-
quid ab emptore exigere ratione
periculi cui exponitur res, cum
credito venditur, nam certior est
pecunia præsens quam futura. Me-
dina ait, Sotus negat: sed re vera
ratione nudi periculi non licet, li-
cebit tamen ratione expensarum
si q̄ probailiter indicabuntur fu-
turæ in pecunia illa recuperandæ.

*De emptione cum pacto retrouen-
dendi. Cap. 51.*

Hic contractus licitus, & iu-
stus est etiā si apponatur
cōditio, quod si infra cer-
tū rēpus nō redimitur. sit absolutus
ipsius emptoris, sed res sic emp̄

minus valet, q̄ sine tali pacto. Duo
verò requiruntur ad completam
illius emptionis iustitiam, primū
vt emptor veram habeat emendi
intentionem, quam, ob necessita-
tem e mentes habere solent. Alter-
um est vt quando eadem res re-
uenditur, eodem precio à vendi-
tore redimatur. His enim con-
ditionibus deficientibus contra-
etus est usurarius.

De Negotiatione. Cap. 53.

Negotiatione est cōptio ad reus
ditionē rei ordinata; vt qui
frumentū emunt, vt dein-
de aliis vendant quā quando fit
solius lucri causa est peccatū ve-
niale, licita verò est quando bo-
no fine fit, & cum quibus licet,
tempore etiam debito, & pretio
iusto, non enim licet negotiari
diebus festis, neque in templo, ne-
que clericis, neque quando nego-